

3) Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord: kan het feit dat de verweerder verschijnt voor een gerecht dat op grond van de verordening overigens niet bevoegd is ter zake van verzekeringen, worden beschouwd als een overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegde gerecht in de zin van artikel 13, punt 1, van de verordening?

(¹) PB 2001, L 12, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Duitsland) op 27 maart 2009 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Amsberg

(Zaak C-115/09)

(2009/C 141/46)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Verwerende partij: Bezirksregierung Amsberg

Interveniënte: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Prejudiciële vragen

- 1) Vereist artikel 10 bis van richtlijn 85/337/EEG (¹), ingelast bij richtlijn 2003/35/EG (²), dat niet-gouvernementele organisaties die toegang wensen tot de rechter van een lidstaat waarvan het bestuursprocesrecht het aanvoeren van een inbreuk op een recht als voorwaarde stelt, de schending van alle voor de goedkeuring van het voornemen beslissende milieubepalingen kunnen aanvoeren, dus ook bepalingen die uitsluitend zijn bedoeld om de belangen van het algemene publiek te dienen en niet althans mede ter bescherming van de rechtsbelangen van individuele personen?
- 2) Voor het geval dat de eerste vraag niet zonder meer bevestigend kan worden beantwoord:

Vereist artikel 10 bis van richtlijn 85/337/EEG, ingelast bij richtlijn 2003/35/EG, dat niet-gouvernementele organisaties die toegang wensen tot de rechter van een lidstaat waarvan het bestuursprocesrecht het aanvoeren van een inbreuk op een recht als voorwaarde stelt, de schending van voor de goedkeuring van het voornemen beslissende milieubepalingen kunnen aanvoeren, die rechtstreeks zijn gebaseerd op het gemeenschapsrecht of die communautaire milieubepalingen in nationaal recht omzetten, dus ook bepalingen die uitsluitend zijn bedoeld om de belangen van het algemene publiek te dienen en niet althans mede ter bescherming van de rechtsbelangen van individuele personen?

- a) Voor het geval dat de tweede vraag in principe bevestigend wordt beantwoord:

Moeten communautaire milieubepalingen aan bepaalde inhoudelijke eisen voldoen, voordat ertegen kan worden opgekomen?

- b) Voor het geval dat vraag 2 a) bevestigend wordt beantwoord:

Om welke inhoudelijke eisen (bijvoorbeeld rechtstreekse werking, beschermingsdoel, doelstelling) gaat het?

- 3) Voor het geval dat de eerste of de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:

Kan de niet-gouvernementele organisatie rechtstreeks op grond van de richtlijn aanspraak maken op een dergelijk, boven de vereisten van het nationale recht uitgaand recht op toegang tot de rechter?

(¹) Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40).

(²) Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad — Verklaring van de Commissie (PB L 156, blz. 17).

Hogere voorziening ingesteld op 31 maart 2009 door Kronoply GmbH, voorheen Kronoply GmbH & Co.KG, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 14 januari 2009 in zaak T-162/06, Kronoply GmbH & Co. KG/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-117/09 P)

(2009/C 141/47)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Kronoply GmbH, voorheen Kronoply GmbH & Co.KG (vertegenwoordigers: R. Nierer en L. Gordalla, Rechtsadvocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

1. Vernietiging van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (vijfde kamer) van 14 januari 2009 in zaak T-162/06.
2. Nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 21 september 2005 betreffende de staatssteun nr. C 5/2004 (ex N 609/2003), waarbij de Commissie de steun die Duitsland ten gunste van rekwirante wil verlenen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaart.
3. Subsidiair bij 2, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg.
4. Verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in hogere voorziening, de kosten van rekwirante daaronder begrepen.